

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 15. januarja.

Veliko uslugo napravil je vsem onim, ki žele nemški državni jezik v naši državni polovici, s svojim ukazom ogerski naučni minister, s katerim je zaukazal intenzivnejše učenje nemščine. Vladni in fakijski listi — zares lepa družba — nam avstrijskim Slovanom Ogrce stavljajo za vzgled in sedaj nam razlagajo, kako da je potrebno nemščina, in kako da jo moramo gojiti iz državnih in kulturnih ozirów.

To seveda ne moti naših Nemcev, da neso vsi Madjari tako vneti za nemščino, kakor je naučni minister, da je vsa opozicija odločno se izrekla proti temu ministerskemu ukazu, da so se proti njemu izrekli srednješkolski učitelji in da je celo v vladnem taboru mnogo mož, ki jim ne gre v glavo, da je nemščina tako potrebna. Naučni minister se je zanjo izrekel in to je dovolj dokaza za liberalce naše.

Nemški listi seveda imajo sedaj le jedino željo, da bi se tudi pri nas nastavljal naučni minister, ki bi znal tako čislati važnost nemščine, kakor jo ogerski minister. Čzaky je sedaj zares pravi uzor ministra in dobrega šolnika, ki razume duh sedanjega časa in prave državne potrebe. Minister Gauč, katerega so naši liberalci še nedavno v zvezde kovali, jim sedaj ni več po godu, premalo stori za nemščino in se še vedno preveč ozira na Slovane.

Sicer pa pri tem glasila naših Nemcev kaj zvito postopajo. Ne ozirajo se na jako važne besede ogerskega naučnega ministra, ki jih je pri tej priliki izustil: „Do skrajnosti smo se upirali proti nemščini in to je bilo tudi umestno, dokler smo se morali potezati za svojo narodnost in samostalnost ter morali braniti jo. A sedaj, ko že živimo 21 let ustavno življenje ter imamo oporo v samostalnosti Ogerske, ni nobenega povoda več, da bi se branili nemščine.“

Mari ni s temi besedami ogerski minister nam avstrijskim Slovanom dal prav, da se branimo nemščine in priložil zausnice našim liberalcem. Naša narodnost nam še ni zagotovljena, boriti se moramo za njen obstoj Čehi na severu in Slovenci na jugu. Dokler je pa položaj tak, pa imamo Slovenci po besedah ministra ogerskega osnovan povod, z vsemi štirimi braniti se nemščine.

Kako bi Nemci radi zatrlí našo narodnost, zato imamo vsak dan dokazov. Kako se kratijo pravice našemu jeziku na Koroškem in Stajerskem, uradniki nečejo znati našega jezika in v srednje šole mu nečejo dopustiti pota. Našim Nemcem pa tudi ni na tem, da se nemščini ohrani primerna veljava v državnem interesu, temveč zagovarjajo nemščino le zategadel, da bi ložje gospodovali po vsej Avstriji, ložje si zagotovili vse mastnejše službe. Učiti se nečejo nobenemu jeziku, zato pa zahtevajo, da bi se vsi Nemci priučili njihovega jeziku. Na severu propovedujejo gaslo: „Nix böhmisch!“, na jugu pa je njih gaslo: „Nix windisch!“ Mari je čuda, če se na take prevzetne besede odgovarja z gaslom: „Nix deutsch!“

Posebno se pa Nemci jeze, da po čeških srednjih šolah ni nemščina obligatni predmet, da imajo potem takem Čehi opravičen povod zahtevati, da se pri izpitih na visokih šolah in pri častniških izpitih ž njimi glede nemščine prizanesljivejše postopa.

Kdo je pa kriv, da so na Češkem take razmere. Morda Čehi? Nikakor ne! Res, da je nekaj Čehov, ki so odločno proti temu, da bi bila nemščina obligatna na srednjih šolah, toda ti so v veliki manjšini, večina pa zahteva, da se uvede nemščina za obligatni predmet, seveda hkratu zahteva da se tudi po nemških srednjih šolah uvede češčina kot obligatni predmet. Ko se je hotel v deželnem zboru staviti dotični predlog, zagnali so strašanski hrup Nemci po vseh listih in tudi po javnih shodih. Rekli so, da se to ne ujema s 19. članom državnih osnovnih zakonov. Kar pa ima po tem članu češčina jednako pravo z nemščino, so Čehi opustili ta predlog. Če bi bilo Nemcem res iz državnih ozirów ležeče na tem, da se razširi znanje nemščine, bi se gotovo bili pridružili onim nameram čeških vodij. Ne gledé na to, da bi jim znanje češčine bilo celo v korist, bili bi to že storili kot žrtvo državi. Nemci se za kaj takega ložje odločijo, ker je njihova kultura že tako velika, da se jim ni bati raznarodenja. Ker pa neso hoteli v tem oziru pridružiti se omenjenemu predlogu, pokazali so, da sami ne verjamejo, da je nemščina zares tako potrebna v državnem interesu ali pa da jim je njih narodni šovinizem in ponemčevanje več nego narodni interesi.

Da Nemci neso voljni sprave, pokazali so nedavno, ko se je v češkem deželnem zboru sprožilo vprašanje glede šol za narodne manjšine. Kak hrup so zagnali, da se bodo sedaj morale tudi po nemških občinah snovati češke šole, če je dovolj češke dece, da se ta ne ponemči. Predlog deželnega odbora se ozira na obe narodnosti jednako, a vender tak hrup, ker se hoče postaviti nekak jez raznarodovanju.

Dokler bodo pa Nemci tako postopali, kakor sedaj, je pa dolžnost vseh slovanskih rodoljubov, da bijejo boj proti nemščini na vseh črtah. Da smo za to opravičeni, nam so porok besede ogerskega naučnega ministra. Mi le obžalujemo, da se naši poslanci pri posvetovanji o novem vojaškem zakonu in pri družih prilikah bolj neso upirali pred pravicam nemščine. Pa tudi družih narodnih zastopov in posamičnih rodoljubov je sveta dolžnost, da se bore proti usiljevanju nemščine. V tem oziru smo vsi še nekako prijenljivi. Manjka nam še potrebne trdne volje, da bi povsod zavrnili nemško besedo, naj se nam usiljuje v javnem ali pa v zasebnem življenji. Tu moramo popustiti vsake ozire, če hočemo, da bode naš boj uspešen.

Seveda bode stvar drugačna postala, če se nam avstrijskim Slovanom zagotovi naša narodnost ne le na popirji temveč tudi faktično. Potem ne bode več umesten tak upor proti nemščini, temveč bomo že gledali, da se je bode naša inteligenca učila, koliko zahtevajo državne koristi in kulturne potrebe. Le pogledjte v Galicijo. Poljakom je narodni obstoj zagotovljen in sedaj že sami premišlujejo, kako bi se tudi bolje učila nemščina. Če je Nemcem na tem, da zgine mej slovanskim prebivalstvom nekaka mrznja do nemščine, odpro naj nam vrata do narodne enakopravnosti, smatrajo naj nas za narodno enakopravne, ne pa za inferiorno pleme. Gotovo bomo Slovani potem toliko gojili nemščino, kakor Madjarji, da si tudi nam ni toliko potrebna v kulturnem oziru, kakor je Arpadovcem. Madjari se morajo opirati v kulturnem oziru na Nemce, avstrijski Slovani se pa lahko na svoje slovanske brate Ruse, ki imajo že dovolj veliko literaturo. Kadar bodo naši Nemci opustili gaslo: „Nix böhmisch!“ „Nix windisch“, opustili bomo tudi mi gaslo: „Nix deutsch!“

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

II.

Pradedova senca.

(Dalje.)

- Kaj, deca? vsliknila je carevna z jasnim in smelim glasom; veste li, kdo sem?
- Vemo, matuška, vemo!
- Ste li pripravljeni iti za menoj ter posaditi na prestol hčerko samega carja Petra I.?
- Pripravljeni smo darovati življenje! Dolgo te že čakamo!
- Ali vam je ljubše, povejte, služiti nezmožnemu otroku in Nemcem?
- Smrt dojenču! Smrt Nemcem! zakliče cela tolpa. Dosti dolgo so vladali Rusiji!
- Nikogar, vojaki, ne ubijte, prosim vas; rajši tiho idite z mano; tudi drugače se poravnamo ž njimi in njih stranko! dejala je carevna in izpod kape izvili so se ji rusi lasje; bila je velike, krasne postave.

— Ti si naš labod! krikne znova cela tolpa, daj nam poljubiti križ!

Nabili so puške, nataknili bodala ter šli tiho za njo v mrazu naravnost proti Zimskemu Dvorcu. Nekateri smo razstavili po poti, da bi pazili na protivne ministre... Meni in tovarišem Kokorjuku, Kljujevu in Peršutkinu in še nekaterim naročeno je bilo ujeti samega carja. Tega nikdar ne pozabim, milostivi gospod! Udrli smo v dvorec in naravnost k njemu v spalnico ter nemško pestunjo zvezali v sosednji sobi. In ugledali smo v njegovi sobi zibel z zavesami in svetilnico pred sveto podobno. Dasiravno sem postal iz kupca vojak, bil sem vender popskega rodu; malo sem se obotavljal, znate, a se vender naglo zopet zavedel ter stopil bliže. Izza zavés skoči zala nemška dojnica, vsa v zlatu, lomi roki, blebete v svojem jeziku ter polumrtva gleda na nas z izbuljenimi očmi, češ kaj delamo tukaj mi vojaci brez povelja, s kapami na glavah in ropotajočimi puškami. Jaz s Kljujevim pa naravnost proti zibelki; odgrneva zavése in jaz vzamem dojenca rahlo v naročje. Bil je ves preplašen ter je jel kričati. Z dvora bilo je slišati, kako drugovi šumno na rokah nosijo regentko Ano

Leopoldovno, in princesa je kričala skozi vse carske sobane:

— Ivanuška! moj sin, proglašeni car, kje si?

Regentko odpeljali so z njenim možem vred na dom carevne in odtod v trdnjavo: carja pak, mladega Ivana, vzela je Lizaveta Petrovna k sebi v sani... Spremili smo carevno isto tako brezhrupno v njeno palačo, kjer je bilo služabništvo puščeno v zaporu. In tu so se pokazali novi milostniki. Videl sem, kakó so stari milostniki prihiteli ter se pred novimi v senatorskih opravah plazili po kolenih; ti pa so se jim glasno smijali, ter rogajoč se jim dejali:

— Sedaj si ponižana, nemška drhal! Vi izdajice!

Po ulicah pa je bilo celo noč slišati govorjenje in krike „urá!“, polki so prihajali ter se postavljali v vrsto, rezidenčni velikaši pripeljavali so se drug čez drugega v sanéh, narod se je valil po ulicah in plamenice so gorele od dvorca tja do Nevške perspektive... Lizaveta Petrovna je znova stopila ven mej generale, v svileni sivi opravi, veliki krinolini, proglasila se za carevno ter dejala:

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. januarja.

Vlada je že izdelala nov **šolski zakon**, pa je vendar še dvomljivo, da bi ga predložila državnemu zboru. Ministerstvo se boji, da s svojo predlogo ne bode nikomur ustreglo. Klerikalci ne bodo zadovoljni, ker bi se oblast cerkve v šoli po vladni predlogi dosti ne razširila, učiteljsko bi pa vlada s svojo predlogo jako vznemirila, kajti nekatere določbe so za učitelje jako neugodne. Vlada bode, kolikor časa bode mogla, odlašala vsako preustrojenje šolstva.

Zasedanja **češkega** deželnega zbora zaključilo se bode v soboto. Deželni zbor bode rešil le pravila deželne banke. Lex Kvičale ne pride več v tem zasedanju na vrsto.

V **ogerskem** učnem ministerstvu bilo je posvetovanje, kake olajšave bi se dovolile dijakom jednoletnim prostovoljcem. Tega posvetovanja udeležili so se naučni minister grof Csaky, državni tajnik Berzeviczy, ministerski svetnik Markosovsky, sekcijski svetnik Leövey, od brambenega ministerstva državni tajnik Gromon, vseučilišni rektor Štefan Klinger in dekani Foder, Haynik, Heinrich, rektor Kološkega vseučilišča Fabinyi, rektor politehnike Liphany, od profesorjev izpraševalne komisije Sztoczek. Enketa ni ničesar sklenila, temveč se je le izjavila o mnenjih, ki so došla od profesorjev raznih šol. Sploh se je naglašalo, da naj se dovolijo vse one olajšave, ki ne škodujejo uspešnemu pouku. Juristom bi se lahko odpustil jeden semester studij, jeden semester pa prakse, srednješolske učiteljske kandidate naj bi pol leta poprej spustili k izpitu, medicincem naj bi se zaračunil v studije tudi poslednji semester, katerega so pri vojaki, ravno tako naj bi se uračunila polletna praksa v bolnicah pri vojaki. Izrekli so se tudi, da naj bi jednoletni prostovoljci, kateri so poprej dobivali stipendije, so nadalje dobivali tudi prvo leto vojaške službe in da bi se pri vseh imenovanjih, katere so zavisne od države vedno posebno oziralo na uradnike, kateri so bili jednoletni prostovoljci.

Vnanje države.

Kralj **srbški** se je ob novem letu Jovanu Ristiću, Nikoli Kristiću, generalu Savi Grujiću in metropolitu Mraoviću z lastnoročnimi pismi zahvalil na njihovem sodelovanju pri reviziji ustave. Dr. Ristiću podelil je kralj red sv. Save, pravosodnjemu ministru Panteliću, komunikacijskemu ministru Bogičeviću in generalu Grujiću pa Takovski red prve vrste, metropolit je dobil red belega orla. Bilo je z redi odlikovanih več drugih državljanov, dostojanstvenikov, uradnikov in umetnikov. Med odlikovanimi so: Stojan Bosković, Avakumović, Alimpije Vasiljević, Gerčić, Stefan Popović, Stojan Protić, Stojan Riborac. — Deputacija židov prišla se je kralju zahvaliti, da so se z novo ustavo dale židom jednake pravice z družimi državljani.

Bolgarska duhovščina neče priznati kneza, ker je katolik. Vlada sodi, da je eksarh dal biskupom take instrukcije, da naj nasprotujejo vladi. Stambulov sedaj premišljuje, kako da bi premagal opozicijo duhovščine. Nekateri mu svetujejo, da naj posnema Srbe ter proglasi bolgarsko cerkev povse nezavisno od Carigrada in prežene uporne biskupe, kakor so v Srbiji metropolita Mihajla. To bi bil malo nevaren postopek, a vendar se zna posrečiti Stambulovu. Kakor se v Srbiji ni uprl narod, ko je začela vlada preganjati duhovnike, ravno tako se morda tudi v Bolgariji ne bode. Kmetstvo prebivalstvo s pravo vztočno ravnodušnostjo smotri vse dogodke in mirno čaka, kaj bode prišlo. — Knez je ob novem letu imenoval trideset stotnikov za

majorje. Med njimi, ki so avanzovali je tudi princ Fran Josip Battenberški, brat bivšega kneza, ki se še vedno nahaja v seznamu častnikov 1. polka ter se zmatra, da je za nedoločen čas na dopustu. Tudi princ Aleksander je še vedno upisan v seznamu bolgarske vojske kot general pebote.

Prvi svetnik **ruskega** veleposlaništva na Dunaji, Cantacuzene, pojde za poslanika v Washington. Cantacuzene je po svojem mišljenju nekda slovanofil in nemški listi zmatrajo to za znamenje dobrih odnosov med Rusijo in Avstrijo, da ga premestijo z Dunaja.

General Boulanger je že odložil svoj mandat za Nordski departement, ker kandiduje v Parizu. Najbrž bode pa bivši **francoski** vojni minister kandidoval v obeh okrajih in morda tudi v obeh zmagal. Republikanci se nadejajo, da bodo jim zunanje občine Seinskega departementa pripomogle k zmagi, kajti okrog Pariza prebivalstvo ne mara za Boulangerja.

Vzhodni Afričani nič kaj ne marajo za evropsko kulturo. V Ungradi je vladar bil še dokaj prijazen Evropecem, a se je zaradi tega jako hudo zameril domačinom. Njegova telesna straža ga je odstavila in kraljem proglasila njegovega brata. Poslednji je pa takoj proglasil mohamedansko veropovedanje za državno vero in sklenil preganjati Evropece zaradi njihovih naredb proti trgovini z robi. Misijonarji so srečno pobegnili iz dežele.

Dopisi.

Iz Drage 9. januarja. [Izv. dop.] Res lepo napreduje naš slovenski narod, ali žalibog zmirom se še znajde kak gospod „brenčur“, kateremu prosti Kranjec, nemščine nezmožen ni po volji. Danes imel sem čast nečega gospoda, ne vem, je li je kak agent, ali še kaj večjega, v naši slovenski hiši poslušati, kako mu prav gladko navadne nemčurske psovke iz ust teko. Predno pa kaj več o tej veliki osebi govorim, povem naj še, da je naša družba obstajala iz jednega užitninskega, jednega od deželne odbora nastavljenega agenta, jednega gospoda Kočevske sodnije, rečenega gospod nemčurja in jedne dame.

Mirno je minol čas našega obeda, po katerem smo vsak svojo kupico vina pili. Ko je gosp. žganjarski agent svojo kapljico popil, se je lepo poslovil ter šel k počitku. Ali komaj so se vrata zaprla, že je nemčurski gospod vprašal, kdo je ta osoba, katera se je tako kislila za mizo držala. Užitninski dacar, dober nemčur, dasiravno rojen Gorenjec, povedal mu je radostno, da je od deželne odbora tu nastavljeni agent za žganje in da ni nemščine kar nič zmožen.

Nato odgovorim jaz, da je za svojo službo tudi ne potrebuje?

Ali veliki nemčurski gospod ni mogel jezika za zobmi držati, zinil je tako, da bi me bil skoro spravil ob mojo hladnokrvnost. Rekel je: „Dann ist er ein Trottel! Er soll nach Buxtehude gehen!“ Kaj pravite, dragi mi čitatelji, na to? Jaz pravim, da bi bilo najboljšje, da bi vsi taki jeziki prišli v „Brusove“ roke, da bi jih nekoliko odbrusil! Pa kaj pravite, kdo zamore li to biti? Ta gospod so neki Koj iz Travnika v Kočevskem okraju, rod dom Poljak. Čudno se mi pač vidi, da more slovenska hiša v Travniku, kjer ta gospod za komija službuje tako osobo pod streho imeti.

Iz Kamnika 14. januarja. (Veselica na korist g. Gr. Slabajne.) Kako priljubljen je

g. Slabajna, starosta naših igralcev, pokazalo je včeraj Kamniško občinstvo, ki se je v nenavadno velikem številu zbralo v čitalniški dvorani ter koj o prvem njegovem nastopu z veselimi ploskanjem pozdravilo priljubljenega komika. — Prva točka programa: iz nemškega poslovenjena burka „Damo-klejev meč“ ni čisto prikladna za naše odre: večini občinstva, kateri ni znana pravljica o Damokleji, ostane nekoliko neumljiva ter zaradi tega ne naredi pravega utisa. Vender se je občinstvo dobro zabavalo, ter mnogo smejala. Izmej igralcev se je najbolj odlikoval g. Slabajna kot Florijan Prilepek. V maski in igranju je dobro pogodil učenjaškega bukvo-veza, uboglivega moža, ki vzroji komaj jedenkrat na leto, ali takrat ustrahuje celo svojo hudo ženo Lucijo, pred katero se sicer trese vsa družina. Gč. J. Medvedova jo je igrala prav lepo, samo da bi bila lehkó še nekoliko bolj energična. Prav prijetno nas je iznenadil s svojim igranjem gosp. Pirnat kot učenec Gregec. Mladi igralec ima za to stvar mnogo veselja in nadarjenosti, ter je glede govorjenja in mimike v kratkem času svojega igranja zelo napredoval, ako se le še nekoliko bolj umljivemu govorjenju privadi, postane kmalu res iz vrstna moč. Pohvalno moram omeniti tudi Serafinico (gč. M. Čebulovo) in učitelja Peresnika (g. S. Stadlerja) obe ulogi bili sta v prav dobrih rokah. —

Še skoro več smeja nego prva, prouzročila je druga igra: „Čitalnica pri branjevki“, in vender ž njo ne moremo biti toliko zadovoljni. Igra ni popolnoma slaba, dejanja sicer nima nič, vender nam prav smešno in satirično riše značaje velikomestnega življenja, a za naše kraje in za naše ljudstvo vender ni, in sicer ne samo zato, ker cel položaj in mnogi posamezni dovtipi niso umljivi onemu, komur je neznano velikomestno življenje; glavni vzrok, da nam ne ugaja ta igra, je oni duh moralne izprijenosti, ki veje po njej. Igrala se je jako dobro, in vender moramo zopet izreči nekatere pomisleke. Glavne ženske uloge: gospo Karfulo, gospo Kosmačico in gospico Charlottto igrali so moški: gg. Slabajna, Adamič in J. Stele. Vsi trije igrali so jako dobro, posebno g. Slabajna, ki je z vsako besedo in z vsem kretanjem vzbudil velik smeh. A vprašati se moramo se li komiku te vrste strinja z namenom gledaliških predstav, katere morajo ljudem blažiti srce in okus ter ne smejo uplivati samo na naše čutnice. — Bolj neznan in nevhvaležni ulogi Karfuline hčerke Krescencije (gč. B. Medvedove) in slikarja Ostrovharja (g. Ravnikarja), igrali ste se dobro. —

Da se je po končanih igranjih pričel vesel ples, da so se pridno vrtili neutrudni pari do ranega jutra, tega mi še poročati ni treba, sedaj o pred-pustnem času razume se to že samo ob sebi. —č.

Iz Žužemberka 9. januarja.*) [Izv. dop.] V „Slovinci“ z dne 7. t. m. opisuje nekdo slabe ceste in poštne zveze Krške doline. Imenovani dopis je z večine na mestu ter res je že skrajni čas, da se nam uredé naše cestne zadeve, kajti mi mislimo, da dolenske železnice ne bodeta učakali ne Krka, ne Temeniška moka. Tudi poštne zveze bi se dale zboljšati in primerneje skleniti z Ljubljano, pred

*. Slučajno zakasnjeno.

Uredn.

— Bog je z nami! Starim bom pozabila stare reči; samo verno služite novemu vladarju!

Drugo jutro odposlani so bili kurirji na vse strani, stolica je prisegla in izšel je manifest. Popom ni bilo ukazano, prosti narod pozvati k prise-ganju. Vse se je radovalo. A sedaj vam moram povedati še nekaj o naših bratih grenadirjih.

— Nu, dragi sosed, seže mu v besedo Jakob Jevstafič, odpustite, slišal sem, da se vaša tolpa ni baš ponašala s posebno poslušnostjo...

— To je res, milostivi patron moj; iz početka so bili naši vojaki malo burni. Razkropili so se po krčmah. Tudi ni bilo brez prepira, tepeža in neposlušnosti škadronskim predstojnikom. Tudi temu in onemu izmej imenitnejših potipali so rebra. To noč so do cela napiti po ulicah izgubili ne malo šapek, kartoš in streliva, nekateri celo orožje. A kako bi tudi človek ne znorel! Sami odlični bojarje so se nam do pasu klanjali... Da vam pojasnim, kako milosrčno in mило je bilo njeno veličanstvo, povem vam še to... Ona je še kot carevna proslula s svojo dobroto; v svoji prostosti je bila kumica ne samo otrokom gardskih dostojnikov, marveč i navadnih vojakov ter je o praznikih pohajala njih žene. Ob obletnici teh dogodkov izkazala nam je

Lizaveta Petrovna mnogo dobrot. Imenovala nas je za svojo telesno stražo: poročnike za general-lajtnante, praporščike za polkovnike, bobnarje za seržante in vseh dve sto in osemindeset mož, kolikor nas je bilo, dobilo je dedno plemstvo... A zastran načelnika ti četi izrekla se je:

— To mesto izvolim si sama obdržati ter bodem načelovala četi!

— Nato je nas vojake matuška - carica obdarila s posestvi v Pošeonskem okraju, katera je bila vzela pregnanemu knezu Menčikovu, vsak nižji vojak je dobil devetindvajset duš; ukazala nas je vse zapisati v plemenitaško knjigo ter sama našla in potrdila vsakemu grb, z granatimi in plemsko čelado in na vrhu s čapko telesne straže. Glejte, tu visi na steni... A tudi drugi služabniki carevne bili so obdarovani, ne samo velmoži: lakaja Skvorcov in Ljalin dobila sta posestva in plemstvo, a meterdotel Fux imenovan je bil brigadnikom. Tako so nastali v Rusiji na večer spomin plemenitniki: Uvakini, Kokorjukini, Muhlinini, Peršutkimi, Kljujevi in drugi. In nikdo nam obdarovanim nema zapovedovati!

— A kako ste, Kalina Savič, prišli sem iz

Pošehonja v Ukrajino, na Lozovo? ségel je zopet Jakob Jevstafič Uvakinu v besedo.

— Da vam povem resnico, zvalil me je sem general Stoffeln, od katerega ste i vi kupili zemljišča. Ko je bil nekoč pri nas, razgovarjala sva se o tem pri kartah; na njegov svet sem si s pomočjo Peterburških milostnikov izprosil zamenjavo posestev ter sem prepeljal sem svoje podložnike.

— Ali je že dolgo tega?

— Temu je že dvajset let. A kaj! Tukajšnji kraji so lepi; vender tu na stepi ni prijetno živeti, dasiravno so trdili šaljivci, da so tukaj bregovi kaša in da v rekah teče med...

— A zakaj se na stepi ne živi prijetno?

— Sedaj neso več taki ljudje in časi kakor prej. Državna znanost je sedaj premagala in na vojaško so pozabili. Novotarji so prišli na površje in tisti, ki so bili prej prvi, so sedaj pozabljeni. Celó v Peterburgu se mi, znameniti plemenitniki, skoro ne smemo pokazati. Vse se tam, dragi moj, rešuje ne po zakonu, marveč po strankarskih strastih. Da vam povem vzgled... uložil sem na primer, tam po nekem dobrotniku važno pismo, tika-joče se neke zadeve. In kaj pravite? Do danes nesem dobil še nobenega odloka... (Dalje prih.)

vsem za osobno vožnjo. Mislimo, da bi v obeh obzirih lahko mnogo storili cestni in občinski odbori. Ravno v našem okraju se je občinski odbor nekoliko prenovil. Pri dotičnih volitvah skazovala sta se posebno požrtvovalno in trudapolno Žužemberška gospoda duhovnika.

Dne 15. t. m. bode volitev župana, upamo, da bode takrat rečenima gospodoma delo olajšano. Dosedanji župan g. Jakob Dereani je obče priljubljen in spoštovan; on je v marsikaterem obziru zavožen in zarujevali občinski voz spravil zopet v pravi tir, po katerem se bode v prihodnje lahko pomikal gotoveje in hitreje. Upamo, da se bode g. Dereani udal občni želji in da bode zopet prevzel županstvo v svoje spretnosti roke sebi v čast, okraju v korist! Volilnim možem pa kličemo v spomin dvomljive dobrote prejšnjih županstev ter svetujemo samó, naj izberó zavednega pravega moža!

Dne 26. decembra pr. l. napravili so naši marljivi ognjegasci loterijo ter se veseló, da si bodejo iz dobička napravili zopet nekaj potrebnega orodja. Darovalci dobitkov in kupci srečk zaslužijo občno pohvalo.

Naše „Bratno društvo“ nekako miruje ter želeči je, da bi nas malo glasneje budilo iz družbenega dremanja. Pomozi Bog!

Domače stvari.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) ima prečudno usodo. Poldrugo leto že stojé prostori za njo namenjeni prazni, mesto storilo je vse, kar koli se je zahtevalo, založilo že davno varščino v znesku 20.000 gld., priredilo knjige in vse druge potrebščine, toda hranilnice vedno še ni, kajti vedno pojavljajo se nove, nepričakovane ovire. Meseca decembra potrdila je vlada „tandem aliquando“ pravila, našla pa v izvrševalnih določbah novih zaprek. Premeniti je neznatno par paragrafov, v enem paragrafu pa ima izostati neko nadpičje (strich-punct), — katerega je menda sam vrag vmes zasejal.

— (Gospod Adolf Backes) konstatuje v „Tagespošti“, da ne pripada slovenski, ampak nemški stranki in da né bode kandidoval na svojo pest. Poslednje mu prav radi verujemo, konstatovanje, h kateri stranki da spada, je pa bilo popolnoma nepotrebno, ker v tej zadevi ni bilo nikake dvombe.

— (Gospoda Josipa Gorupa,) veletržca na Reki, imenovala je nadalje občina Stari trg pri Rakeku svojim častnim občanom.

— (Iz Goruše Šiške) se nam piše dne 13. januarja: Pri današnji seji občinskega odbora bila sta g. Ivan Mahkot, c. kr. okrajni glavar v Ljubljani, in g. Josip Gorup z Reke! jednoglasno častnima članoma izvoljena.

— (Osnovni shod pomočnih nadnikov Ljubljanskih) bode v četrtek dne 17. januarja t. l. ob 7. uri zvečer v prostorih Strukljeve gostilne (Kolodvorske ulice,) z naslednjim dnevnim redom: 1. Nagovor. 2. Branje društvenih pravil. 3. Upisanje udov k pristopu društva. 4. Volitev odbora. K obilni udeležbi tega shoda vabijo se uljudno vsi gospodje pomočni uradniki Ljubljanski. Načelnistvo začasnega odbora.

— (Slovensko učiteljsko društvo) ima jutri dne 16. januarja ob 8. uri v malem salonu pri Maliči svoj tretji večer, h kateremu odbor vse častite društvenike uljudno vabi.

— (Klub slovenskih biciklistov) sklenil je v včerajšnji seji definitivno prirediti društveni ples v 23. dan februarja t. l. v dvorani narodne čitalnice Ljubljanske in sicer na korist mestnim ubogim. — Ker je namen plemeniti, zanimanje za prvi biciklistički ples vsestransko, nadejati se je v vsakem oziru povoljnega uspeha. — Plesni odbor se je konstituiral in razdelil v odseke, kateri imajo polne roke posla.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru,) katerega ima slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo dne 20. t. m. ob 2. uri popoldne v gostilni „pri Zvezdi“ (Ferlinc). Dnevni red: 1. Nagovor predsedništva. 2. Poročila tajnikovo. 3. Poročila blagajnikovo. 4. Poročila revizorjev. 5. Imenovanje častnega člana. 6. Volitev novega odbora. 7. Razni nasveti in interpelacije. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejši odbor.

— („Popotnik“) ima v svoji prvi letošnji številki nastopno vsebino: Našim bralcem. — Botanični listi. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Profesor Fr. Brežnik.) — Ruše. (Krajepisna

etnografična črtica.) — Poročilo o pošiljkih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo“ Pedagogičskega društva na Krškem. — Ocene. — Slovniški pogovori. Piše prof. J. P. — a v Ljubljani. — O zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Petindvajsetletnica.) Slovanska čitalnica na Ptuiju praznovala bode letos slovesno petindvajsetletnico svojega obstanka in delovanja.

— (Vreme.) Preteklo noč dobili smo zopet nekoliko snega in za sani je precej dober tir.

— (V Trzu, v okraju Gradiščanskem) se je preteklo nedeljo slovesno otvorila prva ob državnih stroških postavljena ekonomična peč (forno rurale) ter po cerkvenem blagoslovljenju izročila v upravo dotičnega krajnega odbora. Ta peč ima služiti proti bolezni „pellagra“, ki je v imenovanih krajih zelo razširjena.

— (Bogastvo morja.) Po uradnih podatkih nalovilo se je v pol leta od 23. aprila do 23. oktobra l. l. v pristaniškem poglavarstvu Zaderskem 1.043.155 kilogramov rib. Od teh nalovili so domači ribiči 834.855 kl, italijanski 208.300 kl. Za te ribe skupili so domači ribiči 225.646 gld., Italijani 38.741 gld.

— (V odbor Metliške čitalnice) voljen je predsednikom g. F. Gustin; tajnikom gospod F. Gregorčič; blagajnikom g. F. Wach; odborniki so gospodje: A. Burger, A. Navratil J. Pavlič in F. Štajer.

— (V odbor čitalnice, oziroma „Narodnega doma“ na Ptuiju) so bili pri občnem zboru v nedeljo dne 6. januarja t. l. naslednji gospodje izvoljeni: Dr. Fran Jurtéla, predsednikom; o. B. Hrtiš, predsednikovim namestnikom; Ivan Kaukler, tajnikom; Anton Spindler, blagajnikom. Odborniki so gospodje: dr. Jakob Ploj; dr. Josip Čuček; dr. Jos. Fraidl; Ferdo Rašp; Simon Ožgan; Anton Gregorič in Miha Lešnik. V letošnjem predpustu priredi čitalnica v prostorih „Narodnega doma“ dva plesa in sicer naveden ples in ples v kostumih, razen tega bode z ozirom na dolgi predpust marljivim in vztrajnim pevkam v povračilo in spodbujevalno pohvalo vsako nedeljo zvečer po pevski vaji tudi plesna vaja, pri kateri se bodo učili mični „Kolo“ in drugi slovanški plesi.

— (Vrhiška čitalnica) razpošilja vabila na ples, ki bode dne 20. t. m. v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Narodna čitalnica v Novem mestu) priredi svojim udom leta 1889. te-le predpustne veselice: 19. januarja: plesna veselica. 2. februarja: Vodnikova svečanost skupno z Dolenjskim pevskim društvom. S posebnim programom. 16. februarja: plesna veselica. 5. marca: maskerada s sodelovanjem „Dolenjskega Sokola“. Pri Vodnikovi svečanosti in pri maskeradi svira oddelek mestne godbe. Pri maskeradi imajo maske brezplačen ustop; nemaskirani plačajo pri ustupu 30 kr. globe in prejmejo neko šaljivo stvar. Začetek vsakikrat ob 8. uri.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. januarja. Cesar obiskal popoldne tukaj v „Grand Hotel Continental“ bivajoči črnogorski princesinji, Milico in Stano. Obiskal je tudi princesinjo spremljevalca, senatorskega predsednika Božo Petroviča, ki je bil povabljen k cesarju na obed. Tudi Kalnoky obiskal je Petroviča.

Levov 14. januarja. Danes pričela je senzačna pravda proti staropoljskemu plemenitašu, graščaku Aleksandru vitezu Sterleckemu in proti njegovi materi Mariji pl. Sterlecki, sestri člana gospodske zbornice, Polanovskega. Obtožena sta poskušena roparskega umora na 85 letnega župnika Tchornickega. Obravnava trajala bode štirinajst dni. K obravnavi poklicanih je šestdeset prič, plemenitaši, duhovniki, nune, kmetje itd.

Pariz 14. januarja. Zaradi članka v listu „Bataille“ bil je danes popoldne mej Rochefortom in Sissagarayom dvoboj. Oba lahko ranjena.

Pariz 14. januarja. Na zborniškem hodniku ustavil je Floquet poslanca Laura zaradi članka ob uporabi tajnih fondov. Imenoval je njegove trditve infamno obrekovanje, zahtevajoč, da svoje trditve na tribuni opraviči. Laur je odgovoril, da bode svoje trditve pred-

ložil poslaniškemu razsodišču, potem pa je zahteval, da Floquet prekliče izraz „infamno obrekovanje“, sicer ga bode na dvoboj pozval. Floquet odvrnil, da ničesar ne prekliče, odklonil je vsprejem Laurvih prič in zahteval še jedenkrat, naj Laur svoje očitjanje ponovi na tribuni.

Karlovec 15. januarja. „Pokupski Sokol“ v Karlovcu imenoval je jednoglasno v svojem rednem občnem zboru gospoda Gorupa v priznanje zaslug, katere si je pridobil kot pospešitelj sokolske ideje in kulturnega napredka svojim prvim častnim članom.

Pariz 15. januarja. Floquet vsprejel zvečer Laisanta in Leherissea, priči Laurvi. Izraza „infamno obrekovanje“ ni umaknil kakor tudi svoje zahteve ne, da naj Laur trditve svoje na tribuni ponovi.

Haag 15. januarja. Kralj imel je mirno noč. Z ozirom na razmero čuti se dosti dobro.

Novi York 15. januarja. Več ladij odposlalo se je v Panamo, ker se je ondu bati izgredev.

Razne vesti.

* (V Milanu) bil je te dni shod, ali bolje rečeno, mirovni kongres raznih radikalcev, socijalistov, anarhistov, republikanov in irredentovcev. S Francoskega došlo je 8 odposlancev, mej njimi Cluseret, boulangist Susini in štirje mestni odborniki. Ko se je predstavljali Susini, čudil se je radikalec Bonacina, da je Korzičan pristaš Boulangerov. Susini je odvrnil: „Jaz zmatram Boulangerja za poštenega. Ako nas bode varal, bodem ga zabodel.“ Popoldne sestavil se je sprevid v gledališče „dal Verme.“ Deset godb sviralo je zapored Marseillezo in Garibaldijevo pesem, klicalo se je: „Živela anarhija!“ Črna zastava Oberdankova pozdravljala se je z izrazi, ki jih ni smeti ponatisniti. V gledališči zbralo se je najodličnejše občinstvo Milano, mej njim nad 500 dam. Govorilo se je jako veliko, naposled vsprejel se je dnevni red: da je tripelaljanca vedna nevarnost za mir, da treba ustanoviti razsodišče in mejnarodni odbor, ki bo nadzoroval vlade. Zvečer bil je banket, pri katerem se je napivalo še neresenim italijanskim in francoskim bratom. Z Nemčije bil je na shodu Liebknecht in neka gospa Schiff, ki je govorila v imenu francoskega, nemškega, španskega in skandinavskega ženstva.

* († Sergej Andrejevič Jurjev,) bivši urednik in izdajatelj lista „Beseda“, urednik lista „Russkaja Mislj“ in bivši predsednik društva ljubiteljev ruskega slovstva, umrl je 26. decembra po pravoslavnem koledarju. Pokojnik se je rodil leta 1821 v Kaljazinskem ujezdu Tvrške gubernije. Prvo izobraženje dobil je v Moskovskem zavodu za plemenitaške sinove ter je 1845 leta končal učenje na matematični fakulteti Moskovskega vseučilišča. Potem je pa nekaj časa opravljal službo ogledovalca (nabljudatelja) pri Moskovskem vseučilišču a le zaradi bolezni na očeh moral v kratkem popustiti to službo. Ne glede na to se je mnogo pečal z matematičnimi znanostmi. Po prizadevanji njegovem se je na Moskovskem vseučilišču osnovalo matematično društvo. Posebno se je pečal s solčno sistemom. Njegova dela objavljena v listu matematičnega društva so vzbujala celo pozornost Pariske akademije ter so se mnoga prevela in objavila v časopisu „Cercle Scientifique“ in so jih prvi francoski učenjaki jako hvalili. Po svoji naravi je pa imel veliko veselje do filozofije, estetike in umetnosti, zlasti dramatiške. Pisal je mnogo o literaturi in umetnosti, visoko je cenil gledališče ter je bil dober poznavalec dram. Na posestvu svojem je bil napravil gledališče, v katerem je igral s svojimi kmeti. Prevel je več dram z družih jezikov, zlasti je znan kot najboljši prevajatelj Shakspearja. Zaradi njegovih veličnih zaslug so ga izbrali predsednikom društva dramatičnih pisateljev. Leta 1871 je bil začel izdajati politično-naučno-literarni mesečnik „Beseda“. Za ta list sam ni mnogo pisal, a znal si je pridobiti za svoj list najboljše mlade pisateljske sile. Čez dve leti je moral ta list prenehati zaradi nekih ovir. Od 1873—1879 se je pa bavil največ z odgojstvom. V svojem selu je osnoval ljudsko šolo, imel javna predavanja o dramatiški umetnostij, na višjih ženskih kurzijah je predobil o nemške slovesnosti in zgodovini dramatike. Leta 1879. začel je izdajati časopis „Russkiju mislj“. Ta list je uredoval do 1885. leta. Za njegovega uredovanja bil je ta list jeden najboljših, pri njem sodelovali so najboljši pisatelji ruski. Ta list je tako obširen, da v celej nemški literaturi ni podobnega. Omeniti moramo, da imajo Rusi jako mnogo mesečnikov, ki izhajajo v zvezkih po 15—30 tiskanih pol. S takimi listi se ne morejo ponašati nemški kulturonošci. Poleg svoje literarne delavnosti je pokojnik mnogo koristil s svetom svojim. Njegova beseda v slovstvenih zadevah je mnogo veljala. Spodbujal je mlade pisatelje k delovanju. Vsa Rusija zlasti pa Moskva se ima pokojniku jako mnogo zahvaliti. Po svojem političnem prepričanju je bil slovanoljub in je gojil iste ideje, kakor pokojni

Homjakov, zato je njegova izguba izguba za ves slovanski svet.

* (Poneverjenje.) Iz Budimpešta se brzojavlja: Blagajnika pri osrednji menjalnici Aleksandra Auerja prijeli so v trenutku, ko je ravno po južni železnici hotel pobegniti. Prejšnji dan poneveril je 3500 mark in ponaredil knjigo. Ko blagajnik zve, da se je prišlo na sled njegovi slepariji, urno vzame iz ročne blagajnice še 18.000 gld. za popotnico ter izgine. Ravnateljstvo obvestilo je pa po telefonu policiji, da je Auer nagloma izginil, in tako omogočilo, da so takoj ujeli ubežnega blagajnika in dobili pri njem še vseh 18.000 gld.

* (O velikem viharju v Pennsilvaniji) smo že jedenkrat poročali. Ta vihar je pa še mnogo več škode napravil, nego se se s prva mislilo. Koliko je bilo ljudi ubitih, se še ne ve. V Readingu podrla je velik mlin. Izpod razvalin izvlekli so dosedaj 5 mrtvih in 34 ranjenih. Sodi se, da je še 97 oseb pod razvalinami. V Pittsburgu se je podrla 80 čevljev visoka hiša. Dosedaj so iz razvalin izvlekli 14 mrtvih in 45 ranjenih. Podrlo je tudi železni most, samo stolpi so še ostali, na katerih je brzojavna žica.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. jan.	7. zjutraj	734.9 mm.	-2.6° C	m. vzh.	obl.	8.00 mm.
	2. popol.	736.2 mm.	-1.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.7 mm.	-3.6° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -2.6°, za 0-1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. januarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.35	82.35
Srebrna renta	83.10	83.05
Zlata renta	111.65	111.65
5% marčna renta	97.95	97.95
Akcije narodne banke	882.00	881.00
Kreditne akcije	311.10	312.30
London	120.95	120.70
Srebro	—	—
Napol.	9.56	9.54
C. kr. cekini	5.69	5.68
Nemške marke	59.25	59.12
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	101	60
Ogerska papirna renta 5%	93	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	123
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	75

Zahvala.

Gospodje dr. K. vitez Bleiweis, dr. J. Kapler in dr. J. Vošnjak so od zdravniškega honorara po ranjem g. Božidaru Raiču podarili 100 gold. za Raič-Levstikov spomenik, za kar blagim gospodom izreka najtoplejšo zahvalo

odbor „Pisateljskega društva“.

Tujci:

14. januarja.

Pri **Malič**: Goldmann, Koss, Theimer, Brandl in Gottlieb z Dunaja. — Ferjančič iz Celovca. — Ullmann iz Monakovega. — Treo iz Rudolfovega. — Errath iz Mokronoga. — Vogeler iz Pulja. — Šubic iz Pariza.

Pri **Stonu**: Gano iz Lovosic. — Blažek iz Grada. — Aljaš iz Dobrave. — Bernot iz ? — Hauk z Dunaja. — Hertle z Dunaja. — Weiss z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

13. januarja: Janez Beguš, delavec 68 let, za pšenom. — Marijana Šubic, delavka, 24 let, za jetiko.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

SLOVANSKI SVET

izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoje prvo leto 1888, in sicer 10. in 25. dne vsakega meseca. Naročnina, katera se pošilja podpisnemu izdajatelju v Gorico, znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.; za Ljubljanske naročnike pa celoletno 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr. in za četrt leta 90 kr.

Kazalo o vsebini lanskega letnika „SLOVANSKEGA SVETA“, katero dobé lanske naročniki posebe, naštevajo raznotere članke in spise, kakršni so n. pr.: „Kon-gres avstrijskih Slovanov l. 1888.“, „Nemški in slovanski velikišolci v Avstriji“, „Narodna avtonomija in šola“, „Pravni čut Slovanov“, „K 900letju pravoslavja v Rusiji“, „Kultura in Avstrija“, „Rusija in papeštvo“, „Hierarhija na Ogerskem“, „Češko državno pravo“, „Kulturno orožje“, „Jezik in tuji duh“, „Narodnost in jezik“, „Občeslovanska akademija znanosti“, „Verski in narodnostni člen nista iz-jemna zakona“, „Kdo določuje literaturne jezike“, „Jezik, književnost in kultura“, „Kulturni program“, „Papeška pisma Adrijana II. in Ivana VIII.“, „Ivan Gundulič“, „Ogerski Rusi“, „Nasledstvo kmetij in narodnost“, „O bistvu cerkve“, „O cerkvenih obredih“, „O vplivanju krščanstva na drevnjo Rus“, „Zadruga na Hrvaškem“, „Slovanska orna-mentika“ itd., itd.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovanskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O zadrugi“, ruskem „miru“ in „artelju“, „O slovanski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovanskem pravu“, „O slovanskih običajih in umetnostih“ itd., itd. Pretresale se bodo tudi specifični slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrel-šemu slovanskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gnetao še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,
izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“
v Gorici.

(19—3)
V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 8, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Št. 273.

(21—3)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1889.

pričelo se je s 1. januarjem in je plačati ta davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsa-cega psa, izvzemši one pse, kateri so za var-stvo na samotni ležečih posestev neobhodno po-trebuji.

Lastniki psov naj si saj do 1. februarja letos preskrbé letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranji pasjega davka, se vsi lastniki psov opozorijo, naj o pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarja letos začensí vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 5. dan januarja 1889.

Akcijsko društvo, ki je že dolgo na dobrem glasu, ki se bavi z zavarovanjem proti ognju, za življenje, proti toči, prevažanju in nezgodam,

išče dobrih

okrajnih agentov

za Gorenjsko in Dolenjsko.

(29—2)

Ponudbe pod „Akcijsko društvo“ pošiljajo naj se upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Posestvo

v bližini mesta

prodá se iz proste roke.

Več se izvé v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 52.

(24—3)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edwardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mari-boru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(651—7)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako ime-novani trdeji koži na podplatih in petah proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(28—1)

KMETOVALEC.

Ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“.

Uradno glasilo
c. kr. kmetijske družbe vojvodine kranjske.

Urejuje Gustav Pirc, družbeni tajnik.

„Kmetovalec“ izhaja 15. in zadnji dan v mesecu ter stoji s prilogo vred 2 gld., za gg. učitelje in ljudske knjižnice pa le 1 gld. na leto. — Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno.

Inserati (oznanila) zaračunajo se po nastopni ceni: Inserat na celi strani 16 gld., na 1/2 strani 8 gld., na 1/4 strani 5 gld. in na 1/8 strani 3 gld. Pri večih naročilih velik rabat. Družabnikom izdatno ceneje. Vse inserate zunaj Kranjskega sprejemata le Haasensteln & Vogler na Dunaji (Wien, I., Wallfischgasse Nr. 10).

Vsa pisma, naročila in reklamacije pošiljati je c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5.

Z l. 1889. nastopi „KMETOVALEC“ VI. letnik. „KMETOVALEC“ je edini večji gospodarski list in ob enem najcenejši, zato ni čuda, ako je med najbolj razširjenimi slovanskimi listi. V l. 1888. prinesel je „KMETOVALEC“ na 212 straneh velike oblike 80 večih in 105 manjših gospodarskih in sicer poljedel-skih, živinarskih, vinarskih in gozdnarskih člankov, nad 135 splošno zanimivih odgovorov na gospodarska vprašanja, katera so stali pri naročniki uredništvu, blizu 175 gospodarskih novic i. t. d. To berilo razjasnjevalo je 50 podob. „VRTNAR“ je poseben vrtnarski strokovni list, katerega dobivajo naročniki „KMETOVALCA“ zastoplj. „VRTNAR“ je prinesel l. 1888. na 96 straneh velike osmerke 85 večih in 78 manjših sadjarških in vrtnarskih člankov ter blizu 70 podob. — Berilo v „KMETOVALCU“ in „VRTNARJU“ je dan-danes za naprednega kmetovalca tako važno, da ne sme biti slovanskega gospodarja brez teh koristnih listov. — „KMETOVALEC“ s prilogo „VRTNAR“ stoji na leto 2 gld., gr. učitelji plačajo pa le polovico. Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo „KMETOVALCA“ zastoplj. — Naročila sprejema c. kr. kmetijska družba v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobijo vse izšle številke.

(874—2)